

[Svend Jørgensen.]

lertid meget fraråde, rent bortset fra at jeg ville mene, at det ikke er det rette sted for en sådan drøftelse. Jeg vil også fraråde det af den grund, at det høje ting dermed ville miste så godt som al føling med sådanne drøftelser, idet folketinget mærkværdigt nok i øjeblikket kun har een repræsentant i lønningsrådet. Jeg kan derfor ikke tilbageholde den bemærkning, at det måske var værd at overveje, om der ikke burde ske en ændring i dette forhold. Det er højst utilfredsstillende, at rigsdagen, hver gang der er tale om disse midlertidige lønforanstaltninger, stilles overfor fuldbyrdede kendsgerninger. I en almindelig lønningskommission ville imidlertid efter vor opfattelse disse forhold, som nu optager sindene så stærkt, blive skubbet til side eller fuldstændigt drukne i omtalen af en mængde andre spørgsmål.

Jeg kunne derfor tænke mig, at man i stedet for at beskæftige sig med tanken om en lønningskommission — en tanke, som dog alligevel er skubbet ud til i hvert fald februar-marts måned næste år og måske til en uvis fremtid — drøftede betimeligheden af, at der nedsattes et folketingsudvalg, som kunne drøfte disse forhold, og jeg vil meget gerne have lov til så stærkt, som jeg formår det, på mit partis vegne at fremsætte dette ønske overfor den højtærede minister. Det ville være det rette forum for drøftelsen af de tre forhold, som nu optager os stærkt netop i denne tid, ugiftes lønning, samgiftes lønning og pensionisternes midlertidige tillæg og hele lønningsforhold. Jeg henstiller altså igen til den højtærede minister at tage denne tanke op til overvejelse og ikke lade det blive ved tanken, men i nær fremtid, enten nu i denne rigsdagssamling eller i hvert fald i begyndelsen af den kommende, foranledige et sådant folketingsudvalg nedsat. Jeg tror, at vi ville have større udbytte og tjenestemændene større tilfredshed af, om man straks tog fat på drøftelsen af disse forhold ikke i en kommission, men i et arbejdsdygtigt folketingsudvalg.

Iøvrigt skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Inger Merete Nordentoft: Da mit partis ordfører i spørgsmålet vedrørende tjenestemændene er forhindret i at være tilstede i dag, skal jeg nøjes med ganske kort at præcisere mit partis syn på det foreliggende lovforslag.

Efter dette lovforslag vil tjenestemændene

få ialt et ekstraordinært midlertidigt løntillæg på 6 portioner. Jeg vil erindre om, at det var det, mit parti stillede forslag om i efteråret 1948. Havde man fulgt mit partis forslag dengang, havde man undgået at kaste tjenestemandshjemmene ud i vanskelighederne i det år, der er gået siden da, og man havde undgået at skabe den uro indenfor den danske tjenestemandssstand, som har hersket i løbet af den tid. Ligeledes havde man opnået at gøre tjenestemandsfaget mere attraktivt for de unge, der skal bestemme deres livsstilling, og man ville være kommet udenom det dilemma, som den minimale tilgang til tjenestemandsfagene i dag er. Nu er uroen i tjenestemandskredsene blevet så stærk, at man ikke længere har kunnet sidde deres berettigede krav overhørig, men er gået med til at give dem disse løntillæg. Men i dag er forholdene yderligere forværret siden 1948; i dag dækker disse 6 tillæg ikke den økonomiske mangel, som hersker i tjenestemandskredse, i dag burde man være gået videre. Som forholdene er i øjeblikket, kan jeg ikke se andet end, at havde man ønsket at bevare uroen i tjenestemandskredse, har man handlet på en sådan måde, at man vil få sit ønske opfyldt. Havde man ønsket at skabe ro og tryghed, måtte man være gået anderledes til værks og have strakt sig yderligere.

Jeg vil i lighed med, hvad vort partis ordfører gjorde, sidste gang et lovforslag af denne art var til behandling, understrege, at vi er tilhængere af lige løn for lige arbejde. Det er vort princip, at lønnen skal være et vederlag for det arbejde, der ydes, og ikke gives i forhold til det behov, man mener lønmodtageren har. Jeg vil understrege, at vi i vort parti ikke blot har dette princip, men i modsætning til det konservative parti også handler efter det. Mit partis ordfører stillede den 27. november i fjor tre ændringsforslag til det lovforslag om løntillæg til tjenestemænd, der dengang lå på rigsdagens bord, for det første om, at samtlige tjenestemænd uden hensyn til alder og ægteskabelig stilling skulle have 6 portioner reguleringstillæg i stedet for lovforslagets 2½ portion, for det andet om, at pensionister skulle have det samme, således at lovforslagets 4 skalaer blev erstattet med en enkelt, og endelig for det tredje, at samgitte tjenestemænd hver for sig skulle have fuldt reguleringstillæg. Vi stillede disse forslag under 3 punkter for netop at give det konservative parti lejlighed til, hvis det ikke var villigt til at give tjenestemændene 6 portioner, i hvert fald at stemme for, at pensionisterne fik samme